

Motion till riksdagen 2005/06:Kr349

av Jan-Evert Rådström och Björn Hamilton (m)

Internationella idrottsevenemang i Sverige

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförts om betydelsen av internationella idrottsevenemang i Sverige.

Motivering

I budgetpropositionen 2002/03 skrev regeringen:

I en hård internationell konkurrens om att få stå som värd för betydelsefulla internationella idrottsevenemang bör staten på olika sätt stödja idrottsorganisationerna som önskar arrangera sådana evenemang. Sådana evenemang kan förväntas bidra till en ökad internationell uppmärksamhet på Sverige. Regeringen avser därför att närmare undersöka förutsättningarna för ett sådant stöd.

Det torde råda en allmän enighet om det positiva i att få stora idrottsevenemang till Sverige. Ett stort antal undersökningar visar att de, förutom den ökade uppmärksamheten, ger betydande intäkter till såväl den arrangerande kommunen som staten och självklart skänker alla idrottsintresserade svenskar glädje och stolthet.

Trots den samhällsnytta de stora evenemangen gör på olika plan är det oftast den arrangerade idrottsorganisationen tillsammans med berörd kommun som ensamma tvingas stå för riskerna. Ett gott exempel är friidrotts-VM i Göteborg 1995, som enligt den gjorda utvärderingen genererade avsevärda samhällsintäkter men ändå medförde ett stort ekonomiskt avbräck för Friidrottsförbundet. Denna situation har lett till att många idrottsförbund i dag säger sig vara tveksamma till att söka arrangörskap för stora internationella mästerskap eftersom de inte vill riskera sin framtida verksamhet. Det gäller också idrottsrörelsen som helhet. Ett viktigt skäl till man i år såg sig tvingad att skrinlägga planerna på att ansöka om vinter-OS 2014 var risken att en sådan skulle komma att påverka idrottsanslagen negativt.

Fel! Okänt namn på

Med tanke på evenemangens samhällsbetydelse bör de inte betraktas enbart som en fråga för idrotten och idrottspolitiken utan lika mycket som en näringspolitisk fråga. Det innebär att alla berörda parter – idrottens organisationer, besöksnäringen, kommunerna och staten – involveras i diskussionerna och tar sin del av den ekonomiska risken. På Riksidrottsförbundets initiativ förs redan diskussioner mellan idrottsrörelsen och företrädare för turistnäringen.

Som regeringen mycket riktigt påpekade har den internationella konkurrensen om arrangörskapet för stora idrottsevenemang hårdnat. I många länder har speciella organisationer, med deltagande från olika berörda parter, skapats för att stötta såväl ansökningar inför som, senare, genomförande av evenemang. Sverige befinner sig här på efterkälken.

Regeringen bör därför bjuda in till en samlad diskussion med intentionen att utveckla en modell för hur Sverige skall vinna hem fler stora internationella idrottsevenemang som en viktig faktor för tillväxt och utveckling i landet.

Stockholm den 4 oktober 2005

Jan-Evert Rådström (m)

Björn Hamilton (m)